

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY

Owned and Published by

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

(Incorporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izdaja vsak dan izvenčni nedelj in praznik.

Eta celo leta velja leta za Ameriko	Eta Nova leta za celo leta	\$7.50
In Canada	na pol leta	\$6.00
Eta pol leta	Eta za Izvenčne za celo leta	\$7.50
Eta dva leta	na pol leta	\$5.50

GLAS NARODA

(Voice of the People)

Sunday Every day except Sunday and Holidays

Subscription yearly \$6.00

Advertisement we agree upon

Slovenian press podpisani in osebnosti ne so pridobujajo. Denar naj se magovati počitajo po Money Order. Pri spremembah kraja naravnih prostov, da se nam budi novi je potreben naziv, da hitreje najdemo naslovnik.

GLAS NARODA
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2576

Fanatiki gredo naprej.

District Columbia, v katerem se nahaja tudi zvezno glavno mesto, bo osrečen z novo nedeljsko postavo. Postave za ta okraj dela, kakor znano, konгрés sam in tam se pripravljajo elementi, katerim je veselost in igra na nedeljo smrten greh, da ustvarijo nedeljo, ki bo v polni meri odgovarjala njih strohnelim srečam.

Zloglavne "blue laws" bodo zopet uveljavljene ali nadomščene z drugimi sličnimi. Fanatiki, ki stojte za tem "osrečenjem" districkta Columbia, smatrajo le za prvi korak v križarski vojni, ki naj bi spravila celo deželo pod gospodstvo strogih nedeljskih postav. Gornine sile novega gibanja so identične s silami, ki so obdarile deželo s prohibicijo. Eden izmed reverendor, ki zagovarjajo in vodijo križarsko vojno, je neki dr. E. Dinwiddie, ki je že več let vodil prohibicijsko gibanje v zveznem okraju. Om trdi, da se bo križanska civilizacija sedela in porušila, če se ne bo nedelje drugače praznovalo kot sedaj.

Prvi poskus, da se uveljavlja strožje nedeljske postave z obširnimi prepovedmi, bo veljal vsled tega zveznemu glavnemu mestu ter nadalje otroškim okrajem ter mornariškim in vojaškim servicijam zveze.

Ce bo šlo po volji in nakanah teh fanatikov, bo kongrez prevedel baseball igre, kino-gledišča, navadna gledišča ter športne prireditve, pri katerih gre za vstop proti plačanju vstopnine. Od tega pa do popolne prepovedi vseh športnih ali sličnih prireditv je seveda le en korak. Zaprtje bodo tudi vse prodajalne, z izjemo onih, ki prodajajo mleko, živila in zdravila. Trn v peti zagovornikov nedelje, obdane od vsakovrstnih prepovedi, je tudi prevažanje pošte v nedeljo. To prevažanje naj bi bilo na ta dan popolnoma prepovedano in ustavljen. K temu bi prislo pozneje, če bi se pestilo tem fanatikom njih voljo, še prepoved vsega zeleniškega obratovanja v nedeljah.

Glasi se nadalje, da so kongresniki v skrbih radi novega gibanja. To je povsem umljivo. Če bi imeli ti kongresniki pogum preprica, bi lahko kmalu napravili konec delovanju teh ljudi, a ker jim manjka tozadevnega poguma, so v skrbih ter študirajo, kako bi se izvili iz velike zagate, ki jim zopet enkrat preti od strani istih ljudi, ki so uvedli v deželo prohibicijo.

Dopisi

Steelton, Pa.

Po dolgem bolehanju je umrla takaj v torek 23. novembra gospa Petrašič, ena najstarejših pristojnic v naši koloniji. Pogreb se nes še na Avstriji, kot je bila pred 6 leti, ne bi imela časa že vrisil v petek zjutraj ob 9. uri s sv. mašo v tukajšnji slovenski cerkvi. Vsak, kdor je preblagajanje poznal, jo bo obdržal v dolgotrajnem spominu. Bila je svojim otrokom skrbna mati ter velika dobrotnica naših rojakom. Pri njej je lahko reklo, da ni vedela desnica, kaj dela levica. Lahka ji bodi ameriška zemlja!

Blue Bell Mine,
Mayer, Ariz.

Že lepa kopica rojakov je šla domovinom in še vedno se selijo revni trpini na rodni dom, na rodno grudo, kjer so zagledali beli dan in na kateri jem je zibel tekla. Vse to se jim je prirasklo k srcu in mislim, da ga ni Slovenca, kateri ne bi želel videti rodnu dom. Slovenci se selijo v domovino, dobro vedeč, da jib tam ne žaka ono, kar so imeli v Ameriki in po čenur najbolj hrenipeno — svoboda. Selijo se iz najboljše žele, kar jib je na zemeljski krogli, in beže pod plasti nemile usode, katera danes tepe slovenski narod. Ni ga naroda, kateri bi bil bolj goljufan kot so Slovenec, razbiti, zasluženi in zaničevani od vseh širih strani od svojih krovokosov.

Pričakujemo težke in nemirne zime. Brez potroški drugih držav nam ne moremo vzdržati in dokler se prebivalcem Nemčije ne zagotovi dosti hrane, ne bodo v stanu vršiti dela, katero zahteva od njih versališka pogodba.

Mi vemo, da predstavlja nekaj našega trpljenja obenem tudi trpljenje sveta v splošnem. Velikanska teža dolgov sili finančnike vseh dežel, da nalagajo davke, ki so brez primere. Vsepovsod je transportacija oslabljena. Vsepovsod žive znevješki sloji pod pritiskom vedno rastajočih življenskih stroškov. Vse te težkoče pa so poštale še bolj mogoča v Nemčiji in to v sledi poraza ter brutalnega izkorisčanja, katerga se poslužujejo oni, ki sedaj vladajo Evropi.

Graf Johann von Bernstorff, prejšnji nemški poslanik v Ameriki, izjavlja naslednje:

Rešitev nemških problemov je tesno spojena s problemi mire ter onih Lige narodov. Nemčija je popolnoma odvisna od ostalega sveta. Če bo mogoče uveljaviti zadružno delo, bodo še stvari na prej, drugače ne. Ligo narodov je treba takoj reformirati in nato se mora lotiti splošne naloge rekonstrukcije, kajti drugače bo Evropa poginila.

Jaz trdno verjamem v resnično Ligo ter sem mnenja, da je to edina rešitev, ki nam je na razpolago. Pristna Liga bi lahko prisa povsem lahko do spoznanja, koliko mirovne pogodbe v Versailles je mogoče izpolniti, ne da bi pri tem poginil svet.

Z diktatorstvom pa je mogoče le malo doseči. Sedolovanje in rekonstrukcija morata biti gesli in obenem tudi skupna stvar proti ideji boljševizma. Nobenega vmešavanja ne sme biti v ruske zadave, kajti Rusi sami bodo morali urediti svojo stvar med seboj.

Neki gospod po imenu Mayer, je sedaj kancelar v Avstriji.... Kje so časi, ko se je moralno vsako ime pričeti z "baronom" ali grom, če je hotel imeti kako boljšo službo?

Leta hoče naročiti v Združenih državah velikansko število strojev. Če bodo tozadevni predlogi sprejeti, bo marsikateremu pomagano in številni delaveci bodo zopet lahko služili kruh.

Ruske sovjetske čete so prekinile svoja pogajanja s Poljaki ter prizadevali. Nevrjetno je, koliko batin vzdrži Poljska, ne da bi prosila za milost.

Peter Zgaga

Profesor Shaw iz Colorada je Fred kratkim zavil pred razrecom učencev porečion črvo, cevtrih v surovem maslu.... S tem je dokazal, da se ne more ničesar reči proti temu živilu. Gotovo, vse je navada ter v tem slučaju vnaprej vprizorjena osvetata.... Najprvo zavživamo mi črve in pozneje bodo črvi jedli nas.

V resniči sijajni ideja! — Sočasno z nekim poročilom iz Berlina namerava bolgarska vlada napraviti žene odličnih državnih sovodenjnim za velike politične napake njih mož.... Domneva se pri tem, da ima žena tako velik upliv na svojega moža, da lahko prepreči napake.

Na stotine nemških plemenitih družin je iztihotapilo iz države velikanske svote. To je nov dokaz, da ni domoljuba med takozvanimi visokostečimi, katerim je mar le lastna udobnost. Proč s takimi zajedavci.

Z razoroženjem torej za enkrat ne bo še nič.... Edina stvar, ki to mogoče v dogledni bodočnosti odpovedljena, bodo kanonske pjanosti.

Ženij nosi lahko umazan ovratnik, a talent si lahko privošči čist perilo.

Mati hčerki pri zobozdravniku. Če boš tulila še naprej, ne boš smela nikdar več k zobozdravniku.

Mislji vedno na to, da te druge, celo če nima prav in ve zato, sovraži raditega, ker imaš ti prav.

Fatty Arbuckle se nahaja na poti v Evropo. Da se prepreči potop parnika, je odredil kapitan, da morejo vsi ostali potniki ostati na eni strani ladje, Fatty pa na drugi.

Srbji se bratijo s krvolčnim Italjanom na račun slovenske zemlje in dali so mu ono, kar ni njihovo nikdar bilo. Ali si Slovenec morejo danes ponagajti iz nemile usode, katera trga kos za kosom slovenske zemlje? Je li kje izhod, po katerem bi slovenski narod mogel priti vsaj na ostonjino, kje je stal pred dobrimi šestimi leti? Skoraj bi reklo, da ga je izhoda iz črne kulture, v katero so se zajeli. Od ene strani jih privija črni Italjan, od druge pa krvavi srbski bajonet. Pri vsem sem pa radoveden, kako se sedaj počutijo vodje Slovencev Jeglič in njegova banda, kateri so le v Srbiji in njihovem Petru videli odrešenika Slovencev. Upam, da bo enkrat prišel dan, ko bo slovenski narod pomel najprej pred domačim pragom one krvokvidne, kar jib je na zemeljski krogli, in beže pod plasti nemile usode, katera danes tepe slovenski narod. Ni ga naroda, kateri bi bil bolj goljufan kot so Slovenec, razbiti, zasluženi in zaničevani od vseh širih strani od svojih krovokosov.

Iz Willarda se je oglašil tamoznjí župnik. Odkril je svoje sreči, in jaz sem namah izprevidel, da je dosti gnojnico v njem. Odgovor bo dobil v eni prihodnjih številk Glas Naroda, ko bo urednik priobčil neki dopis iz Čikage.

Naši so artileristi v New Yorku neko žensko, ki se je klatila potomnih ulicah in ropala ljudi.

Na newyorške policisce postaja pripeljejo skoraj ravno toliko pjanih žensk kot možkih.

To je čisto umevno. Devetnajsti amendment k ustrezi daje ženskam popolno enakopravnost.

Nadalje so artileristi v New Yorku neko mlado dekleico, ki je že dve leti hodila v možki oblike.

Sodnik je rekel, da je to nemoralno. Za božjo voljo, kadi, ali so morda ženske oblike bolj moralne kot možki?

Čim več slišimo o Rusiji, tem bolj prihajamo do prepričanja, da so boljševiki — ludjude.

Težko, kako težko je molčati o onih stvareh, katere so nam znače.

Skoraj tako težko kot govoriti o stvareh, ki nam niso znane.

Cas je zlato.

Večina ljudi ne zna niti s primi niti z drugim gospodarstvom.

D'Annunzio pravi, da potrebuje veliko denarja za izvedbo svoje reškega programa.

Najboljše stori, če vmenjuje Ponjija finančnim ministrom.

Letos je slamnikarska obrt v New Yorku presneto slaba. Ljudje so najbrže spoznali, da imajo dovolj slame v glavi ter da ni potreben, postavljati se še na zunaj.

in izvenstrankarskim volilnim blokom, napadla list "Zivot" zelo ostro dr. Smidloko, ki ga dela odgovornega, ker se ni dosegla slogan. Ljudska stranka je imela te dni shod, na katerem so govorili Stanko Banić, profesor Juras in dr. Mazzi iz Mostarja (Hercegovina). Mali posestniki iz Splita in okolice so imeli sestanek, na ka-

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkorporirana 1. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni Uradnik.

Predsednik: MIHAIL BOVANČA, GREGOR J. PORENTA, Box 118, Ely, Minn.

Diamond, Wash.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 246, Four Avenue, Lorain, O.

Leonard Slabodnik, Box 624, Minneapolis, Minn.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

John Rupnik, E. M. Box 24, Ely, Minn.

Slagajnik: GIO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Frank Clegg, John Plautz Jr., 422½ Ave. B, Holland, Mich.

JOHN MOYRIN, 224½ Ave. D, Duluth, Minn.

Matt Pogorelg, 1 W. Madison St., Chicago, Ill.

Predsednikčki

DUDOLF PERDAN, Box 204, Ely, Minn.

Avenue, Cleveland, Ohio.

FRANK ŠKRABEC, 4644 Washington St., Denver, Colo.

IVAN VAROGA, 8126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

Johnstown, Pa.

Jednotno gospod. "GLAS NARODA"

Vse stvari tikajo se uradnih sedežov, tudi donarne posiljevanje naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vas pritožbe naj se pošiljajo na predsednika poročnega odbora. Projekcije na sprejem novih članov in sploh vsa zdravila sprtevajo se naj pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katol. Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem na sile pristop. Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lastnič. V skupini ima okrog \$300,000. (tristotisoč dolarjev). Bolniških podpor, edinstvenih, v posmrtni je izplačala še nad pol drugih milijon dolarjev. Jednota je okrog 8 tisoč rednih članov (ice) in okrog 3 tisoč otrok v Mladinske oddelki. Društvo jednotne se nahaja na raznih slovenskih naseljih, kjer jib še ni, priporočamo vstanovite novih. Kdo želi postati član je mora se pričasiti pri tajniku bliskoga društva JSKJ. Za vstanovite novih društev se po obrazu na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi v s članom.

ISČE SE PEVOVODJA

za pevsko društvo "S

Pismo predsedniku Wilsonu.

(Iz glavnega urada J. R. Z.)

Jugoslovansko Republiko. Zdržuje se je že podalo svojo izjavo glede krivice rešitve jadranskega dela, ki ga je slovenskega naroda nobenega pooblaštila, izzrati mu sreča, pljuča in drž ter ga vreči pod noge italijanskim imperialistom.

Odkar obstoji Jugoslovansko Republičansko Združenje, smo svarili jugoslovanski narod, posebno pa Slovence tu in v domovini, da naj ne zaupajo Trumbiću in njegovemu odboru, da naj ne gredu na limanice samopostavljivim voditeljem naroda, ki pisanijo nobeneza odprtega programa, ampak samo z golimi in lepo dočim frazami manjajo narod medtem da kušam mečejo kocke in intrigirajo v škodo naroda, samo da mažejo kbleška, ki jih prilepijo do visokih vladnih uradov.

Narod smo svarili ves čas pred Trumbičevim politiko. Dolge in hude boje smo vodili proti Krfski Deklaraciji, katero sta skrupsela Pašić in Trumbić. Krfsko Deklaracijo je končno padla, ali narod pa so le presleplili, da je še naprej vrlj v Trumbiću in njegove satelite. Hude boje smo vodili takoj proti londonskemu paktu, pričadevali si, da ohranimo simpatije ameriške vlade in ljudstva na svoji strani kljub velikanski, dobro organizirani in od rimskih vlad plačani propagandi. Vodili smo deputacije v Washington, storili vse, kar je bilo mogoče storiti, da se ovraži londonski pakt. Predsednik Wilson ni še do danesnega dne priznal londonskega paktu in prepričani smo, da se je edul globoko užaljenega, ko je slišal o izdajalskem sporazumu, katerega je podpisala srbska diplomacija.

Nikdo nam ne more zabiti v glavo, da je bila Srbija prisiljena podpisati dotični sporazum, ker ji je Italija takoreč nastavila nož na nosi, več, podpišite to ali pa udarimo z orožjem, Srbija je ravno tako dobro vedela kot mi, da prične Liga Narodov zborovati v Ženevi, da bo ravno na tej konferenci uničen marsikateri pakt in da Družba Narodov ne bi nikoli privolila, da bi tatarska Italija z orožjem in brutalno silo napadla Srbijo in si osvojila kraje, ki so čisto jugoslovanski.

Da, da, srbska vlada je vedela, da je treba pohititi s pogajanjem z Italijo, ker imela je tehtne vzroke. Velika Srbija, Pašićeva tajna pogajanja z rimsko vlado, namen regenta Aleksandra, da poroči hčer italijanskega kralja, volitve za konstituant, vse to je silišlo srbsko vlado, da se podvaja in proda primorske Slovene in Hrvate Italjanom. Tudi velikosrbska politika pozna dobro staro-avstrijski rek: "Divide et impera", pozabljiva pa, da je ravno tista monarhična klika, ki je delila narode in jih vladala, našla svoj Waterlo, in da se nekaj sliešne lahko pripeti tudi srbski.

Margherita, Italy, at which Conference the Slovene Nation, as a nation, had no representation and with which settlement this Branch of the Yugoslav Nation was dealt the mortal blow, the undersigned Yugoslav Republican Alliance, representing the several Fraternal, Political and Cultural Societies of America, whose representatives have assembled in Washington on the 9th day of March, 1920, to express to you jointly their gratitude and confidence in the Memoriam then and there respectfully submitted to you regarding the ultimate settlement of the Adriatic question, begs leave to express its profound regret over the unjust settlement of this most vital international question.

We regret to say that neither the Adriatic nor the Balkan question were settled as they ought to be and in accordance with your ideals for justice, and that a new cause has been created for quarrels and disputes, leading to new wars and endangering the world peace.

The Americans of Croat and Slovene origin, most avowably loyal to their adopted Country, yet loving the soil of their birth, desire to thank you, honored Sir, for your many services to the Adriatic cause. My thanks are postajala vedenje that America shall never be weary. Ali bo prišel do mene? consciously approve of this unequal settlement to the detriment of a small, but highly cultured jalo vedno bližje in bližje. Se se kundo — in njegova glava je nad grebenom.

Njegove oči so bile tik pred menoj. Ni lajal več in ne sopihal.

Se tesnje sem se oklenil zemlje. Vedel sem, da se bo v bližnjem trenutku zgodilo, iztegnil bo svojo šapo, — po meni bo. Njegove kremlje čutim globoko v svojem mesu.

Tako sva ležala in strmela drug v drugega. Njegova glava je počivala na grebenu. Njegovi kremlji in njegove oči so me skelele. Razumevali sem začel njegov pogled. Zdela se mi je, kakor da sišim grozne besede iz njegovih ust:

Clovek, tvoja ura je prišla! Veš, kaj si delal? Veš, kako si me prepal s pletenim bičem? Li še več to?

Veš, kako si tepel mojega bratjensko vprašanje rešeno na ta — konja, da se je zgrudil na zemljo utrujen do smrti?

Veš li še?

Moje oči so skušale odgovarjati:

Zakaj obožuješ mene? Nikdar nisem imel psa in s konjem sem se peljal komaj stokrat v svojem življenju.

A vedno bolj divje so žarele njegove oči:

Nisi li človek? Ali te ne vidim s svojima dvema zopermina, belimi rokama, s katerimi moriš in moriš, kakor si moril že tisoč let?

Ne moriš vi ovac? Nimaš krv na svoji mizi? Ali najdeš kakko živo bitje, ki ga nisi moril, skrunil in mučil?

Ali ne stopaš na vse vrvenje življenja na svetu? Ali nisi trgal celo rdečih rož, ko je začel kipeti sok v njih mladih listih?

Poznam te, človek! Sedaj imam tvojo roko v svojih kremljih!

Bil sem si svest, da sem hodil po zemlji oprezenje, nego večina drugih. A žival ni razumela ničesar. Njej sem bil le človek, tisti človek, z belimi, mornimi rokami. In v tem, ko so strmele te oči vame, mi je bilo, kakor da bi jaz biočil in trpinčil vse na smrt utrujen konje na svetu.

Za seboj sem čul bobneje in bučanje morja, pred menoj so bile ciprio strmeče oči. V trenutku sem želel, da bi mi zasadila žival svoje zobe v meso, hitro, tako hitro, da bi bilo naenkrat vsega konca.

In po vsem svojem mozgu sem čutil čuden, presunljiv pik. Svojo glavo sem dvignil pred žarečimi očmi. Pričel sem glasno govoriti. Divje, čudne besede so priše iz mojih ust, e morem se spominjati ali popisati, kakšni so bili.

Veji, ohoh! Dilodama! Voh, voh, veji, ohoh!

Cutil seem, da mi žarijo oči v nadnaravnem blesku. Spominjam se, da je strmel pes vedno lujeva-

Pes.

Spisal Sigbjörn Obstfelder.

Hodil sem čez sivo ravan, cel dan sem hodil. Morje je šumelo na zapadu.

Proti večeru se je dvignila pokrajina in mi zaprla razgled. Kar v spanju so korakale moje noge dalje in kmalu sem stal na vrhu. Morje pod menoj je postal čisto kot zrcalo. Soline se je potapljal v njem.

To je bila največja lepota, kar sem jih videl v svojem življenju. In tu sem pozabil na vse, trepetal sem od zamknjenosti.

Končno sem se domislil, da je pozno in da moram dalje. Ogledal sem se po stezi. Pogledal sem pred se in videl prepad, pogledal sem na drugo stran in sem zagledal strmo steno. Popadla me je strašna omotica. Zlezel sem že na stotine hribov v svojem življenju.

Ne vem, koliko časa sem bil v tem položaju. Slednjič sem vse premotril. Psa ni bilo več tu.

Omedel sem.

Ko sem prišel zopet k sebi, sem bil miren. Videl sem, kje sem bil, spoznal sem se zopet. Sem li sajal? Pogledal sem roko in zagledal globoko rano.

Nasel sem stezo in odšel v hotel, kjer sem bil edini gost. Čudno pomembno so me opazovali tu. Mi sem, da je pač radi tega, ker sem bil tako dolgo odsonoten. Pojedem sem vstal od mize in se srečal z dekletovin pogledom. Kaj je bilo?

Odšel sem v sobo in se pogledal v zrealo.

Razumel sem.

Lasje so mi osivelici.

URSINI — NOV 22 — 1
IZ ČEHOSLOVAŠKE.

With the assurance of our gratitude and confidence we combine our sincere desire for your complete and speedy recovery.

Yours with highest respect,

The Yugoslav Republican Alliance.

Frank S. Taucher,
Secretary

Kaj bo z Jesenicami?

Italjanom in Nemcem narašča apetit.

Dunajska "Neue Freie Presse" poroča Rima: Rimski politični krogi zagotavljajo, da so se Jugoslaviani umaknili iz Koroške samo na pritisk Italije in da bo tudi jeseniško vprašanje rešeno na ta — konja, da se je zgrudil na obnož zavodljivost Avstrije in Italije. Isti rimski politični krogi menjijo, da Jesenice po izgubi plebiscita na Koroškem ne morejo več ostati v jugoslovenskih rokah. — To poročilo je smatrali za pobožno željo italijanskih nacionalistov in njih nemških bratcev, nikakor pa ne za resno zahtevo odgovornih krovov. Vprašanje pripadnosti Jesenice in gorenjskega kota sploh ni nobeno odprto vprašanje, nego že davno in definitivno rešeno stvar. Tako na to poročilo odgovarja ljubljanski Ljudski štete v Čehoslovaški se bo vršilo 15. februarja 1921.

IZ BOLGARIJE.

Bolgarski finančni minister je v sobranjski pisarni izročil zakonski načrt gledje izdaje prisilnega posoja v znesku dveh milijard levov za delno kritje nezalogenih državnih dolgov.

Kongres komunističnih strankovnih organizacij je bil otvoren. Zastopani je 335 bolgarskih sejcev s 30.000 vpisanimi člani. Na kongresu so navzoči tudi rumunski komunistični delegati.

PESMI ZA NAŠE OTROKE.

Spisal Oton Župančič.

Lenka.

Lenka se šeta — metla pometata; Lenka počiva — igla ji živa; Lenka pred diri — peč se zakuri, a kokotiček skoči v lončiček, leže v ponvicu, dvigne glavico: "Lenčica, Lenka, kikeriki! Sem že pečenka, jest se mudil!"

Skoci okno vromil je neznan rokovnjač v zakljenju hišo hišo posestnika Josipa Tomincia iz St. Jošta pri Horjulu in odnesel iz zaprite omstre 2000 kron in nikelnasto novo uro.

Tatvina oblike.

Iz spalne sobe gostilničarja in trgovca Vinka Koširja v Tržiču je bila ukradena trgovcu Ivanu Rajhmanu iz Ledenice oblike za 3000 K. Tatvino je izvrnil Štefan Turnšek, katerega je ljubljanska policija arietirala.

Hodil sem čez sivo ravan, cel dan sem hodil. Morje je šumelo na zapadu.

Protiv večeru se je dvignila pokrajina in mi zaprla razgled. Kar v spanju so korakale moje noge dalje in kmalu sem stal na vrhu. Morje pod menoj je postal čisto kot zrcalo. Soline se je potapljal v njem.

Veji, malo vid, tita tita oli! Veji ohoh! Vanjav!

V očeh psa je bil strah. To mi je bilo pozneje jasno, trenutno pa nisem opazil tega. Psa nisem videl več, ničesar nisem videl več.

Popolnomu sem se že postavil na noge in prečudne besede so bruhale vedno močnejše iz mene. Morje je bučalo divje, vedno bolj divje v temi pod menoj, burja je tulila, klical sem, da bi kaj videl ali čutel, v zraku sem lomil svoje roke, v taktu lastnih jekov in tuljenja burje.

Ne vem, koliko časa sem bil v tem položaju. Slednjič sem vse premotril. Psa ni bilo več tu.

Omedel sem.

Ko sem prišel zopet k sebi, sem bil miren. Videl sem, kje sem bil, spoznal sem se zopet. Sem li sajal? Pogledal sem roko in zagledal globoko rano.

Nasel sem stezo in odšel v hotel, kjer sem bil edini gost. Čudno pomembno so me opazovali tu. Mi sem, da je pač radi tega, ker sem bil tako dolgo odsonoten. Pojedem sem vstal od mize in se srečal z dekletovin pogledom. Kaj je bilo?

Odšel sem v sobo in se pogledal v zrealo.

Razumel sem.

Lasje so mi osivelici.

Uradne ure: vanj dan od 8. ure znotraj

8. ure v sicer od 8. ure znotraj

8. ure v

KRALJICA SVETA.

Roman. — Spisal Karl Figborg.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

32

(Nadaljevanje.)

Na skrajnem robu strehe svetišča je čepel veliki duhoven. V njegovih na široko dprtih očeh je bilo videti grozo in presenečenje. Kakšna krivda je zadela njegov rod, da je padla roka boginje s tako težo nanj?

Ali je bil beli čarovnik, ki je stal pred njim, oni, ki je povzročil to novo nesrečo?

Veliki duhoven se je vrzaval. Visoko, zgoraj nad njim je bilo čuti naenkrat neko skrivenostno brenčanje. V istem trenutku je tudi velika senca zatemnila svetišče.

Ali je dala Astarta svoje znamenje?

Ves tresič se je ozrl navzgor, a v naslednjem trenutku je bil že zopet z obrazom na tleh ter si pokrival z rokana oči.

Velikanska bela ptica je priplavala preko gore.

— Well, tukaj smo, — je rekel neki hladni in stvarni glas od zgoraj. — Vstopite, mladi mož, a si preje oblečite kake plavalne blage ali kaj sljenega, kajti pri družbi so tudi dame. Kje ste bili rojeni in kaj ste doživelj?

William Fletcher se je sklanjal preko gondole zračne ladje ter držal v rokah papir in svinčnik.

Tedaj pa je bila že spuščena navzdol lestvica in številni možki, z revolverji v rokah, so prišli po lestvici navzdol.

Prvi je bil Fletcher.

Planil je proti Stanley-u ter mu krepko stisnil roko.

— Veseli me videti vas.

V naslednjem trenutku pa je zapazil odprtino, skozi katero je pogbenil preplašeni veliki duhoven.

— Za meno! — je zakričal.

Bil je prvi, ki je izginil skozi odprtino.

Sedeminštrideseto poglavje.

V svetišču pred zlatim prestolom, je ležalo par ducatov sužnjev na kolenih.

Počasi so se plazili naprej ter sušali prijeti konzula za noge, da ga vržejo na tla. Pred njim jih je ležalo že par, ki so branili Maud in med njimi je bil tudi Kienlung, najbolj zvesti med zvestimi, mrtve.

Po stopnjicah navzdol pa so prišli v istem trenutku tudi rešile.

Počili so revolverji in v paničnem strahu so planili sužnji ven, sozi vrata.

— Proč, proč! — je zakričal konzul ter dvignil Maud v svoje narocje.

— Zaklad, — je mrmrala ona. — Jaz ne grem brez zaklada.

— Naprej, dečki, — je zakričal Stanley. — Še eno delo je treba opraviti!

.... Spodaj v mestu pa je zažarello in pričelo je poginjati zadnje izmed mest Ofirja, kraljestva sinov solncev.

Ob vznjušči gore so besnele tolpe sužnjev. Vsi so videli zračno ladjo in povsod je bilo čuti kljice:

— Beli nam hočajo odnesti zlato!

Sed je napravil ljudi neustrašenim in ljudske množice so vedno bolj rasle.

Zaklada ne pustijo iz rok!

Že so bili pred svetiščem, ki je predstavljal miren otok v tem razburkanem morju človeških bitij.

Po lestvici navzgor, v zračno ladjo, je plezel zadnji izmed posadke, obležen z zakladi.

Maud pa se ni mogla ločiti. Tam spodaj je spaval večno spanje Kienlung, najbolj zvesti med zvestimi....

Umrl je zanjo.

Tam je stala, še vedno oblečena v svojo zlato obleko ter z dijamantoma na glavi, — boginja ljubezni.

Obrnila se je ter razprostrila svoji roki.

Veliki duhoven je stal par korakov vstran ter se s preplašenimi pogledi ožiran vanjo.

— Astarta! — je zakričal obupno.

V istem trenutku pa so že planili plameni skozi streho.

— Pojdite, pojrite, — jo je silil Stanley.

— Naprej, — je kričal Fletcher od zgoraj. — Eksplodirali bomo! Tedaj pa je odšla boginja ljubezni, se dvignila v nebo.

Astarta odhaja, — je stokal starec.

Medtem, ko se je zračna ladja pologoma dvigala ter je prihranila tolpu podivljanih bitij v svetišče, se je splazil stari veliki duhoven do odprtine, iz katere so prihajali plameni, da se vrže vanjo — in umre....

Sestinštrideseto poglavje.

Na velikem letalnem prostoru, imenovanem London, so se zbirale velikanske množice ljudi. Policija je moralna v družbi vojaštva napeti vse sile, da ohrani prostor za zračno ladjo, ki se je nahajala na poti iz najtemnejše Afrike in ki je nosila na krovu rešene bele ljudi. Vojaške godbe so igrale in raz vseh hiš v dolini so plapolale zastave. Ljudje so se trgali za posebne izdaje lista, ki je prinašal vse posameznosti potovanja zračne ladje, seveda s pomočjo brezčiščnega brzoparna.

Na nekem rezerviranem prostoru je stal lastnik lista "The London Herald" ter se blaženo smejal. Po celem svetu so govorili o velikem činu njegovega lista, ki je prekošil vse druge ter porazil vsako konkurenco.

Iz celega sveta so dospeli najbolj odlični posebni poročevalci v London. Celi svet je hotel izvedeti za posameznosti tega čudnega dobrodružstva ter doživljajev ljudi, ki so se nahajali na poti v Anglijo, z velikim in bajnim zakladom. Glasilo se je, da je to zaklad, ki dela nemoj posestnico za najbogatejšo žensko na svetu.

Ravnatelj London Herald pa je tudi v tem oziru pokazal svojo velikodušnost. Treba je bilo izvesti najhujši udarec proti svoji konkureneci.

Samoposebi je umetno, da bo dobil monopol na povest, katero bo povedala Maud. On pa je le preveč dobro poznal svoje tovariške od ostalih listov in seznam v London došlih poročevalcev, katerega je dobil v hotelih, je kazal celo vrsto v vojni utrjenih imen in vsled tega je vedel prav od pravega početka: treba se bo tukaj boriti z vsemi sredstvi, da bo mogoče dobiti obljubljena dolga poročila. Ze je bilo opaziti znamnja, kako težak bo ta boj. Ravnatelj je za-

NOVA IMENA

nekaterih

Severovih Družinskih Preparacij

Naznanjam, da smo odredili nova in krača imena za sledete preparacije:

Severov ARTON, srčni stimulant, do sedaj znan kot **Severova srčna tonika**.

Severov BALZOL, splošna tonika, do sedaj znan kot **Severov živiljenki balzam**.

Severov BLODAL, zdravilo za popravo, do sedaj znan kot **Severov kričištice**.

Severov ESKO, antisepčno mazilo za kožne bolezni, do sedaj znan kot **Severovo masilo za kožo**.

Severov LEDSYL, za nerdi ledic in jeter, do sedaj znan kot **Severovo zdravilo za ledica in jetera**.

Kadar kupujete ta Severova zdravila, jih kličite, z imenom, kakor so zgoraj naznačena. Njuprodaj so v vseh lekarstvih. Bodite vedno prepričani, da dobite prava zdravila. Odklonite vse ponaredbe. Kjer vam lekar ne more postreči ž njimi, se obrnite direktno na nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

trenutek misil na to, da da vse velike brzjavne postaje zasesti s svojimi ljudmi ter zavleči s tem odpošiljanje tujih poročil. V tem oziru pa je prišel že prepozno. Skozi množico se je tedaj prernil eden njegovih najboljših reporterjev in to, kar je čul ravnatelj, ni bilo posebno razveseljivo. Na brezčiščni brzjavni postaji se je že davno nastanil poročevalcev United Press of America ter pošiljal cesta poglavja iz Sv. Pisma, da ima v odločilnem trenutku na razpolago službo.

Na telefonskem uradu, kli je bil v zvezi s kontinentom, je bila lepa uslužbenka zaposlena s tem, da v potu svojega obroza telefonira eno povest iz Tisoč in ene noči za drugo.

Ravnatelj je resignirano skomignil z rameni.

Iz stvari bo pač treba spraviti toliko kot le mogoče.

Ko je tako razmisil, je padel njegov pogled na nekega gospoda v zlati sukni, katerega je policist ravno spoštljivo pozdravil.

— Ugotovite, kdo je ta mož, — je rekel svojem uslužencu, — di se mi sumljiv.

V naslednjem trenutku se je poročevalce vrnil.

— Ničesar ni mogoče storiti, — je rekel ravnatelju. — To je poslanik Costarice v svoji lastni osebi.

Ravnatelj pa se ni dal tako hitro zadovoljiti. Stopil je k veljavčemu policijskemu kapitanu ter mu zašepetal v uho nekaj besed. V naslednjem trenutku je že stalo nekaj polieistov za poslanikom.

Tedaj pa je bilo čuti iz daljave neko šumenje. Vse glave so se dvignile. Kot morje je valovala ljudska množica semintja. Iz tisoč in tisoč grl je zaoril krik:

— Prihajajo! Prihajajo!

V istem trenutku se je obrnil poslanik Costarice na stran. V njegovih roki se je pokazal majhen svinčnik in videti je bilo tudi manšeto njegove bele srajce. Poslanik je pričel pisati.

Tedaj pa je dobil od zadaj lahek sunek. Njegov slovenski trirogat klobuk je padel na tla. Ogorčen se je poslanik obrnil.

Pred njim je stal ravnatelj London Herald.

— Od kedaj pa zastopate vi Costarico, gospod tovariš? — je vprašal ravnatelj s praznim smehljajem. — Ali vas smem prositi, da zastopate interese svoje velehrdave nekaj bolj zadaj?

Amerikanec se je presenečen ozrl vanj, pobral svoj klobuk ter izginil med množico.

31 (Nadaljevanje.)

Legenda o čudežnih očeh.

Spisal Ksaver Meško.

(Nadaljevanje.) hvaležnost mi je legla na dušo, da je onemela in otrpnila. Vdal sem se, zatiskil sem oči — in vse njene mehke dekliške roke. Bilo mi je srdite besede, ki so prežele ob posložno in strašno, mučenje in iztegnite krvolčne roke strašnejše, kakor če bi stala res tipaje proti meni, so planile hipomu name. Vse so mi zasadile ostre usmiljeno roko po srcu, ki v prirode naravnost v sree in so mi ga bodnjem trenutku zastane na trgale in mi ga morile neusmiljeno in s slastjo. Krvavelo je iz t-

Pred njim je bilo ravnatelj London Herald. — Obupan sem zaklapil oči, da sočerih ran in je umiral. Tiko in ne vidim ničesar. A videl sem jih vdano je umiral, ni se moglo več

videti jasneje. Vse so stale ob meni, ne čuditi ne se pritoževali nad vse grozne in strašne. Odprl sem veliko nevhodnostjo. Izbujene oči nagloma in široko: morebiti se deve...

zboje in odhitijo. Ne, ne bežijo! Ko sem umiral tako pologoma ne odstopilo. Vse stoje ob poste in skelečih bolečinah, se mi je lji, stoje prežele in me gledajo s sanjalo nekaj strašnega — odmev Hudsonimi očmi.

— Cesa čakate!... Odstopite! — nje. Da sem svečenik Gospodov — Nobena se ne gane, nobena ne se mi je zdele v sanjah — a sve odstopi.

— Cesa se čakate? Kaj hočete vere, brez upanja, brez ljubezni. — saj teče srčna kri v poto. Izgnan sem izmed vseh ljudi, izobčen in iztiran, vržen izmed...

Zrl sem jim v obraze in v oči — ljudstva, proklet na tem svetu in strašno neusmiljenost sem videl brez upanja, da vidim kdaj oblič v njih.

— Moje smrti čakate? — Ponudil sem jim pris: "Udar. — Kamor stopi moja noge, povesi slednji evet dehteti kelih, vztrete."

Smejhaje so se zlobno in za-peta in vrahne — mimo je šel svečenik brez Boga, svečenik brez oči, počakane, ko so me prekinjale njene neusmiljenje besede in so me izobčile in izgnale iz človeške družbe in so me suvale na samotni poti, da sem padal kakor Kristus Gospod pod križem...

— Težke sanje so bile to in grde grde kakor besede, ki mi jih je pisala lepa roka."

Vstal sem in sem se napravil še isti dan na pot. Nisem šel zavoljo potovanja, bežal sem sam pred seboj in ubehatal sem hotel spominom in onim trdim besedam, ki mi jih je pisala mala in nežna roka, in ki so mi morile srce s slastjo in brez usmiljenja in so me suvale, da sem se grudil v prah kakor Kristus Nazarejec pod težkim križem...

(Dalje prihodnjič.)

prepadeni povešajo oči, da ne bi videli mojega prokletstva. A njihova blela groza mi razodeva vse: na čelu imam znamenje Kajnovske, v očeh, v hodu. Vsi vidijo od daleč, vsi vedo: "Svečenik, ki nima ne Boga, ne vere vanj, ne upanja na zveličanje, ne ljubezni do Stvarnika in njegovih bitij — izgnan in zavrzen..." Stopam jim naproti, ob vsaki stopinji divam roke in prosim: "Usmilite se in odpustite!" — A nihče ne odgovori. — "Preveč so prestrašeni ob pogledu na svečenika brez Boga in brez vere." — Padam na kolena... "Saj imam Boga, saj verujem vanj!" — A odmikajo se in odkimaljajo... "Verujem vanj in zaupam, da mi odpusti... Odustite tudi vi! Saj vidite, kako sem ves ponisan in kako hudo kazovan za ljubezen, ki je bila brez vse strasti in brez vsega nizkega hrepenjenja in brez vseh grešnih misliš." Ali ne vidite? — Usmilite se in odpustite!"... A vsi molijo... "Vse one brički in trde besede — zmoti so bile; in vsa ona sovražna očitanka so bila zmotna in krvica. Zato odpustite in pozabite!"

A ne verujejo in zato ne poznajo milosti in usmiljenja.